

[Udenrigsministeren.]

rigsminister, og givet udtryk for det danske ønske om, at disse lande gennem tilbageholdelse af sådanne leverancer ville søge at påvirke det græske regime i positiv retning.

Vi har endvidere gennem vore ambassader i en række NATO-lande foretaget henvendelse til vedkommende regeringer for at præcisere vore synspunkter vedrørende dette spørgsmål. I foråret 1970 har Norge foretaget lignende henvendelse. Senest er vore synspunkter blevet understreget af statsministeren over for præsident Nixon, udenrigsminister Rogers, forsvarsminister Laird og andre førende amerikanske politikere. Regeringen er, som jeg tidligere har givet udtryk for, opmærksom på de påvirkningsmuligheder, der foreligger også inden for rammerne af NATO-samarbejdet. Under ministerrådsdrøftelser i NATO har jeg gentagne gange med adresse til situationen i Grækenland understreget betydningen af NATOs demokratiske principper.

Forslaget til folketingsbeslutning er således for så vidt overflødig, som regeringen allerede følger den linje, som den her får en henstilling om at følge. Ordføreren for forslagsstillerne har sagt til et dagblad — hvis det nu er rigtigt refereret — at forslaget er absolut seriøst, og således har jeg også valgt at opfatte det. Det er klart nok, at der er nogle kredse — jeg sigter ikke til socialdemokratiet — som ønsker at bruge situationen i Grækenland til at splitte eller svække NATO eller til at angribe andre NATO-lande. Noget sådant vil regeringen ikke medvirke til. Det vil i øvrigt heller ikke fremme det formål, som vi forfølger, nemlig at påvirke situationen i Grækenland i retning af frie og demokratiske tilstande.

Med dette formål for øje kunne jeg ønske, at forslagets formulering havde været nok så præcis; udtrykket „frem sætte forslag om“ er for snævert og heller ikke nøjagtigt i den forstand, at i NATOs ministerråd stilles der ikke på den måde forslag.

Der kan også være anledning til at understrege, at der ikke findes noget, der hedder

NATO-våben; våbenleverancer kommer fra enkeltlande. Derfor må det være opgaven at give udtryk for danske synspunkter både i NATO og direkte over for de enkelte NATO-medlemslande. Det har regeringen gjort, som jeg allerede har nævnt det, og regeringen vil også i fremtiden fortsat være opmærksom på de påvirkningsmuligheder, som måtte findes.

Ordføreren for forslagsstillerne (Søgaard): Jeg vil gerne takke udenrigsministeren for den, skal vi sige lidt betingede tilslutning til vort forslag til beslutning. Jeg skal senere kommentere nogle af de bemærkninger, som ministeren kom med.

Den græske junta har jo nylig fejret sin 3 års fødselsdag; den har gjort det ved at demonstrere sin totale foragt for menneskerettigheder og demokrati. Jeg tænker på den såkaldt organiserede retssag, hvorunder bl. a. en tidligere NATO-general, to fremragende professorer og en række demokratisk indstillede advokater og videnskabsmænd blev idømt umenneskelige straffe, en retssag, der, for jeg ved ikke hvilken gang under juntastyret, blev ledsaget af horrible lidelser. Samtidig organiseredes også en anden retssag, der betød dødsstødet for den eneste avis i Grækenland, som turde antyde blot den mindste tvivl om militærstyrets berettigelse.

Med andre ord, man må konstatere, at forholdene i Grækenland ikke er i bedring, tværtimod. Det skyldes ikke, at omverdenen og især ikke de skandinaviske lande har været passive, tværtimod er tiden blevet godt udnyttet fra disse landes side. Vi har opnået at få udfærdiget en rapport fra menneskerettighedskommissionen i Strasbourg, således at vi med hundrede procents sikkerhed ved, at juntastyret er netop så hensynsløst, som det er beskrevet i aviser jorden over. Vi har i samme rapport fået bekræftet, at juntaens påskud for magtovertagelsen var opspind fra ende til anden: der var ikke og er ikke fare for kommunistisk magtovertagelse i Grækenland. Endvidere er der op-